

[Holger Eriksen.]

der muligvis vil komme. Jeg synes nu ikke, at jeg har mærket meget til den vanskelighed, men jeg vil gerne spørge, om man fra partiets side da tror, at den, hvis den er tilstede, bliver mindre, når man indfører fuld grundskyld. Da jeg går ud fra, at alle partier, også retsforbundet, vil betale fuld erstatning ved statens overtagelse af al grundværdi — hvis jeg har uret her, vil jeg meget gerne korrigeres —, så bliver man jo ved indførelse af fuld grundskyld nødt til at foretage nøjagtig den samme distinktion, og her kan altså ikke ligge et argument for ikke at indføre en grundværdistigningsafgift.

Hvad betyder indførelse af fuld grundskyld, når man vil betale fuld erstatning for de værdier, man overtager, andet, end at man gennemfører en til bunds gående grundværdistigningskonfiskation omfattende såvel den samfundsskabte som den konjunkturskabte grundværdistigning. Reformen får derfor kun virkning for den fremtidige værdistigning, og netop derfor er det så forbavsende, at det parti, der hidtil så stærkt har fremhævet nødvendigheden af gennemførelse af fuld grundskyld, nu pludselig går imod. For at pynte lidt på kovenningen anføres det, at der gennem nedsettelse af grundskyldskommissionen er sket en hemning af grundspekulationen. Der er bare det kedelige ved det, at denne påstand er grebet ud af luften. Jeg stiller mig meget tvivlende overfor den mulighed, at nogen grundspekulant i mindste måde har ladet sine handlinger bestemte af tanken om, at denne kommission var nedsat, og det ville da også være absurd af vedkommende, hvis han gjorde det, thi når forudsætningen er den, at der skal betales fuld erstatning, vil ingen ejer, hvadenten han har købt med brug eller med spekulation for øje, lide noget tab. Hvad der derimod har betydet noget for spekulanterne, er de forslag, der har foreligget om grundværdistigningsafgift. De kom direkte på tværs af spekulanternes interesser og skabte nervøsitet hos dem. Hver gang det har set ud til, at forslaget ville bortfalde, har de åndet lettet op, men truslen om, at det kunne blive genfremsat, har lagt bånd på deres foretagsomhed.

Man behøver imidlertid ikke at være spåmand for at kunne forudsige, at hvis forslaget nu fejles væk fra rigsdagens bord, hvilket vil sige, hvis retsforbundets forslag nu vedtages, så vil spekulanterne atter få frit spil, og så vil man opleve en ny prisstigning på grundværdier, ganske uden hen-

syn til, at der sidder en grundskyldskommission, og partiet vil så gøre sig fortjent til at blive indflettet i alle grundspekulanters aftenbønner. Måske vil man fra partiets side gøre gældende, at man ikke foreslår forslaget afvist, men blot henvist til grundskyldskommissionen. Der er imidlertid ingen forskel på de to ting. Ingen, heller ikke noget medlem af retsforbundet, kan benægte, at i det øjeblik der gennemføres en lov om fuld grundskyld, er der ingen brug for nogen lov om grundværdistigning, simpelthen fordi man, som jeg allerede har anført, gennem fuld grundskyld konfiskerer såvel samfundsskabt som konjunkturskabt grundværdistigning. Det ville derfor være en absurditet, hvis man fra kommissionens side gav sig til at beskæftige sig med noget, som ikke burde have skygge af interesse den dag, da kommissionen iøvrigt var færdig med sit arbejde.

For at skjule den hovedkulds flugt fra idealerne — thi her kan ikke bruges tyskerens yndlingsudtryk om den planmæssige tilbagetrækning — er der til forslaget føjet en bemærkning om, at inddragningen af den efter vurderingen af 1950 konstaterede værdistigning indarbejdes i forslaget om fuld grundskyld, således at ingen værdistigning efter denne vurdering kan gøres til genstand for spekulation. Men det er jo ikke andet end blå ir i øjnene på naive vælgere. For det første ved ingen, hvornår grundskyldskommissionen bliver færdig med sit arbejde — jeg tør i alt fald ikke have nogen mening derom. Dernæst ved man endnu mindre, om der kan blive enighed eller blot et flertal for en bestemt praktisk fremgangsmåde. Når så betænkningen er afgivet, måske i form af en række mindretalsindstillinger, skal materialet bearbejdes af den til den tid siddende finansminister, og det er jo slet ikke sikkert, at det bliver den nuværende. Derimod ved vi ganske bestemt, at retsforbundet vil gøre, hvad det formår, for at det ikke bliver ham. Jeg behøver blot at henvise til partiets indsats, da det konservative parti forleden fremsatte sit forslag til et mistillidsvotum til regeringen. Altså, retsforbundet vil gøre, hvad det formår, for at finansministeren til den tid enten tilhører venstre eller det konservative parti, der begge er principielle modstandere af fuld grundskyld. At det formodentlig ikke lykkes at fjerne finansministeren, er en anden sag, men partiet må under alle omstændigheder tage det med i sine betragtninger, og det må derfor også regne med, at der kan gå lang tid, inden et sådant forslag fremsættes. Endelig må det regne med, at